

РЕШЕНИЕ

№ 4551

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **652** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Ю. Д. М. чрез адв. Н. – САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 21-0353-000236/01.12.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник РУ към ОДМВР С., при РУ С. – А. Л. П., с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ, като постановена при нарушение материалния закон при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт и да бъдат присъдени разноски за производството.

В съдебното заседание жалбоподателят, представляван от адв. З., поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – началник на РУ С. към ОДМВР С., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители при ОДМВР, РУ С. на 01.12.2021г. около 15:05 ч. на км. 31+100, е установено, че по път 2-16 от [населено място] с посока на движение към [населено място], водачът Г. А. М., управлява МПС „К. СПОРТИДЖ“ с

табели с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ю. Д. М., след като е лишен от правоуправление по административен ред.

На водача е съставен АУАН серия ГА № 456457/01.12.2021 г. за установено административно нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 21-0353-000236/01.12.2021 г., издадена от началник РУ към ОДМВР С., при РУ С. – А. Л. П., с която е прекратена регистрацията на автомобила за срок от 6 месеца. Отнети са и регистрационните табели на автомобила.

Заповедта е връчена на Ю. М. на 17.12.2021 г.

Като доказателства по делото са представени: справка картон на Ю. Д. М.; АУАН Серия ГА № 456457/01.12.2021 г.; ЗППАМ № 21-0353-000236/17.12.2021 г.; Удостоверение за настоящ адрес на Ю. М.; Удостоверение за сключен граждански брак между Г. М. и Ю. М.; Свидетелство за регистрация на МПС с рег. [рег.номер на МПС] ; Заповед рег. № 517з-50/ 05.01.2018г. на Директора на ОДМВР – С.; Заповед рег. № 8121з-1524/ 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

Оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила и несъобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят е собственик на лек автомобил, управляван от Г. А. М., който е неправопособен водач. На водача Г. М. е съставен АУАН ГА № 456457/01.12.2021г., за това, че на 01.12.2021г. управлявал посочения автомобил след като е лишен от

правоуправление по административен ред.

При това фактическо описание, настоящият съдебен състав намира, че е налице явно несъответствие, доколкото в оспорваната заповед се твърди, че водача е бил неправооспособен към посочената дата, а според акта към който препраща ЗППАМ същият водач е бил лишен по административен ред, и е дадена правна квалификация на административното нарушение – чл.150а, ал. 1 ЗДвП. Съгласно чл.150а, ал.1 ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Очевидно посочените основания касаят отделни хипотези. Така е заложено и в цитираната по – горе разпоредба на чл. 171, т.2а, б.“а“ ЗДвП. Несъмнено, неправооспособен водач е лице, което изобщо не е провело съответното обучение за придобиване на необходимите знания и умения за управление на МПС и не е положило изискуемия от закона изпит за това. Законът приравнява към липсата на правоспособност и отнемането на всички контролни точки на водача на моторно превозно средство /чл. 157, ал. 4 ЗДвП/. Лишен от право да управлява МПС по административен или съдебен ред пък означава, че лицето, на основание влязъл в сила акт на административен орган или съдебен акт, е лишено от правоуправление. Т.е. в случая е налице противоречие във фактическото описание на издадения административен акт, съставляващо самостоятелно основание за отмяна на акта.

На следващо място, както бе посочено по-горе нормата на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП изисква, принудителните административни мерки по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т.5, буква "а", т.6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, т.е. законодателят изрично е въвел изискването за мотивиране на заповедта за прилагане на ПАМ, вкл. и за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а от ЗДвП, каквото е приложена с оспорената заповед. Съдът намира, че в конкретния случай това изискване на закона не е спазено в оспорената заповед и то по отношение на съществен елемент от тези мотиви, а именно – по отношение фактическото основание за издаване на акта. Налице е нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта, касаещи изискванията за неговото съдържание и мотивирането му, т.е. посочването на конкретните фактически основания за неговото издаване, съгласно изискването на чл. 59, ал.1, т.4 от АПК.

По делото липсват и безспорни доказателства, че към датата на извършеното от М. нарушение – 01.12.2021 г., последният е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Съдът намира, че от приложените в административната преписка писмени доказателства не може да се направи несъмнен извод, че към датата на извършеното от А. е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че те не описват нито една от хипотезите на чл. 171, ал.1, т.2а от ЗДвП. Освен това съдът счита, че при постановяването на оспорената ПАМ административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като не е извършил необходимата проверка относно релевантни

факти като датата на влизане в сила на наложеното на Г. М. наказание „лишаване от право да управлява МПС“ и срока на фактическото му изтърпяване. Провеждането на административното производство в нарушение на чл. 35 от АПК се явява особено съществено, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка и без да са събрани други доказателства.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят и Г. А. М. са съпрузи, като въпросното МПС е съпружеска имуществена общност, същото е било управлявано от последния, като за това не е било нужно жалбоподателят да предоставя управлението, тъй като същият се явява равноправен собственик заедно с нея. При това положение и при стрикното прилагане нормата на ЗДвП оспорената заповед е следвало да бъде издадена на Г. А. М., като собственик, при положение, че са налице фактическите основания по чл.171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, и като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 510 лв.: 10 лева за държавна такса и 500 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0353-000236/01.12.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник РУ към ОДМВР С., при РУ С. за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА РУ С. към ОДМВР С. да заплати на Ю. Д. М., ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: